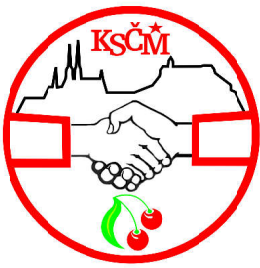

BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK

ECHO

www.kscm-brno.cz

Ročník 24 * Číslo 10 * 10. prosince 2015 * Cena 10 Kč

ECHO, VÝROČÍ, UDÁLOSTI

Aleš RŮČKA

V letošním roce jsme oslavili 25. výročí vzniku KSČM – 31. března 1990 sešel v Praze její ustavující sjezd. A téhož roku - 28. listopadu byla KSČM oficiálně zaregistrována Ministerstvem vnitra České republiky. Ne, nechystám se bilancovat, co strana za uplynulých 25 let své existence dokázala. Na toto téma již byla publikována hodně dlouhá řada úvah, rozhovorů i obsáhlejších prací skutečně renomovaných autorů, uskutečnily se nejrůznější semináře i shromáždění. Na stránkách Echa se jeho čtenáři měli možnost v průběhu celého letošního ročníku seznamovat s průběhem i závěry jednotlivých sjezdů strany. Nechci tedy bilancovat zmíněné období stranického života. Jen si tímto způsobem chystám cestu k uvedení jiného výročí, také pětadvacátého. **Příští, tedy lednové číslo Echa bude totiž prvním číslem 25. ročníku našeho občasníku!**

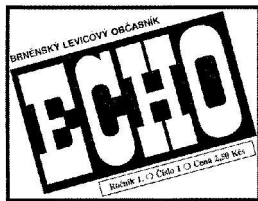
nosti a úspěšně tak navázat na předcházející ročníky a práci všech těch soudružek a soudruhů, kteří se v minulosti na výrobě Echa podíleli. Aby vám nikdy nechyběly dobré nápady. Aby se dařilo získávat nové dopisovatele a čtenáře.

Možná by se ještě hodilo popřát, aby bylo o čem psát, ale o to už se jistě postará sám život. Dovolím si proto už teď jen odhadnout, o čem si v tom příštím jubilejním ročníku Echa počteme. Každému je jasné, že občasník nemůže bezprostředně reagovat na aktuální události jak ve světě tak u nás. Mnohým z těch závažných se však ani Echo nevyhne (migrace, terorismus), bude zřejmě reagovat i na problémy které lze očekávat jak ve vládě a poslanecké sněmovně, tak na úrovni místních samospráv.

Na počátku roku 2016 nás Echo jistě seznámí s poznatky z průběhu výročních členských schůzí, zprostředkuje nám informace o průběhu a závěrech městské a krajské konference strany. V jarních měsících si připomeneme výročí osvobození Československa Rudou armádou od německého fašismu a oslavy 1. máje. Mimochodem, i zde půjde o jisté kulaté výročí, neboť datum 1. května bylo stanoveno jako datum Svátku práce na paměť demonstrace chicagských dělníků začátkem května 1886. Několik dělnických funkcionářů bylo pak na základě vykonstruovaných obvinění popraveno. Na jaře však bude bezesporu nejdůležitější událostí v životě strany jednání jejího IX. sjezdu, který bude jednat ve dnech 14. a 15. května. Obsah podzimních čísel ovlivní senátní a krajské volby. Lze však předpokládat, že těmto volbám se bude věnovat větší počet čísel Echa v průběhu celého roku.

Uvedené je jen můj předpoklad, jistě toho bude mnohem víc, a my se můžeme těšit na každé nové číslo. Takže na závěr jedno společné přání:

Ať se nám všem ten nový, jubilejní ročník líbí!

DNES V LISTĚ:

- * Přivítání na straně
- * O životě a demokracii
- * Komentář k předchozímu číslu
- * Před programem konference
- * Město v krizi
- * Co vypráví a napsal: 2015
- * Křesťanství
- * Další na pokračování

PROVĚŘÍ NÁS ŽIVOT

Jsem nováčkem v KSČM a rád bych se seznámil s lidmi, kteří se v minulosti za své profesce v našem oboru "obrátili", a kteří byli úspěšní. Mám tedy možnost se s nimi seznámit a získat jejich zkušenosti a rady. Mám tedy možnost se s nimi seznámit a získat jejich zkušenosti a rady. Mám tedy možnost se s nimi seznámit a získat jejich zkušenosti a rady.

Jsem nováčkem v KSČM a rád bych se seznámil s lidmi, kteří se v minulosti za své profesce v našem oboru "obrátili", a kteří byli úspěšní. Mám tedy možnost se s nimi seznámit a získat jejich zkušenosti a rady. Mám tedy možnost se s nimi seznámit a získat jejich zkušenosti a rady.

Doc. Dr. Josef KŮTA, CSc.
předseda MěV KSČM

Ano, zdá se to být neuvěřitelné, ale právě držíš v ruce poslední číslo 24. ročníku, a to příští již bude prvním číslem ročníku jubilejního. Pro připomenutí pamětníkům a informaci pro mladší členy strany dovolte nejprve krátkou historickou zmínku. Předchůdcem a prvním popřevratovým časopisem vydávaným MěV KSČM byl **TAM TAM**, s podtitulem týdeník brněnských komunistů. Jeho nulté číslo vyšlo v dubnu 1990 a první číslo symbolicky na 1. máje. Vycházel každý čtvrtek, nejprve ve formátu A5 (12 stran), od čísla 30 ve formátu A4 (8 stran). V lednu 1992 obdrželi členové strany 1 číslo nového občasníku Echo. Šlo o 14 deník formátu A4 o osmi stranách, postupně se rozsah rozšiřoval na 12 i 14 stran. Bohužel, jak ubývali členové strany – čtenáři, bylo nutno postupně snižovat i jeho náklad. Tato skutečnost vedla i k tomu, že od r. 2008 vychází Echo již jen jako měsíčník.

Jak již bylo uvedeno, příští ročník Echa bude jubilejní. Bude tedy správné

mu k tomuto jubileu vyslovit, vlastně napsat, nějaké přání. Ale čím udělat radost, co popřát časopisu? Mám to: **"Milé Echo. Přeji Ti, a jistě i jménem Tvých dalších spokojených čtenářů, aby se Ti v nadcházejícím jubilejním ročníku dařilo úspěšně naplňovat své poslání."** Ale počkat. Takové přání přece patří lidem. Lidem, kteří tento časopis tvoří. Lidem, tedy především redakční radě vedené **Karlem Janíšem**, dále všem dopisovatelům a stejně tak těm, kteří se organizačně a technicky podílejí na jeho výrobě. **Vám všem přeji, aby se vám v tom příštím jubilejním ročníku dařilo dále rozvíjet dobré a osvědčené zkuš-**

**VESELÉ VÁNOCE
A ŠTASTNÝ NOVÝ
ROK 2016**
přeje MěV KSČM
a redakce ECHO

Foto Tibor Dávid

Vedení Brna chce mít vše systémové

Zastupitelé KSČM se na jednání brněnské městské samosprávy často ptají na věci, které si neuvědomil ani předkladatel dokumentu předaného k projednání.

Např. Městská část Brno-Jundrov požádala město o finanční podporu na rekonstrukci kontejnerových stání. „Představitelé magistrátní radnice žádají, aby vše bylo systémové! Proto se ptám jaký systém zavedeme na rekonstrukce kontejnerových stání? Budou rekonstruována všechna kontejnerová stání ve všech 29 městských částech, nebo Jundrov přišel s nějakou nesystémovou výjimkou? Jak k tomu přistoupíme,“ tázal se zastupitel Daniel Borecký (KSČM) a dodal: „Dle mého soudu rekonstrukce kontejnerového stání by měl být jednoznačně systémový zdroj, pro který by měla hlasovat shodně koalice s opozicí.“

Borecký se rovněž tázal proč zastupitelé města mají schvalovat jednotlivé akce v městské části? Dle jeho mínění magistrátní radnice by měla schvalovat jen věci, které poslouží jako příklad k následování v jiných částech Brna. Městské části též mají systémově vyjádřit co udělají se získanými místními komunikacemi! Tedy, zda je příjemou za své a péčí dobrého hospodáře je budou rekonstruovat, modernizovat, stavět při nich parkoviště. Nebo je ponechají nezměněné v kvalitě správy jako před jejich nabytím?

(vž)

Martin Říha: Naše snaha byla vyslyšena!

Po všestranné kritice oznámil odchod z funkcí na radnici Městské části Brno-střed, který zastupuje pětáosmdesát tisíc obyvatel, Matěj Hollan (politické hnutí Žít Brno), jehož rodinný přítel je v Bavorsku vůdce Sudetoněmeckého krajského spolku Bernd Posselt. Před komunálními volbami sliboval Hollan jako kandidát na starostu, že z Brna-střed udělá „úplně nejvíc nejlepší čtvrt v ČR.“ Její proměnu ale nedodal. Po Janu Hollanovi, tak Brno-střed opouští i jeho syn Matěj.

„Naše snaha byla vyslyšena“ - zdůraznil za politický klub KSČM v Zastupitelstvu Městské části Brno-střed jeho člen Martin Říha a pokračoval: „Několikrát jsme se pokoušeli marně odvolat pana Matěje Hollana z pozice radního této městské části Brna. Nevím jak dalece nás vyslyšel, ale nakonec z funkce odchází. Jeho nezralost a nezkušenost dokládají jeho výroky o době fašistické a nacistické okupace naší země. Jistě utíká také před zodpovědností za své činy. Ano, sliboval, že MČ Brno-střed bude pod vedením jeho politického hnutí Žít Brno s podporou Pirátů tou nejlepší MČ v republice. Zatím tomu tak není. V režii radního Matěje Hollana a jemu podobných byly několikrát porušeny zákony ČR, zastaveny byly opravy bytových domů a jiné záležitosti. Do konce volebního období zbývají tři roky. Uvidíme, kam ještě největší brněnskou městskou část dovedou. Náprava škod po nich bude trvat jistě dlouho. Za zastupitelský klub KSČM slibuji, že budeme spolupracovat s ostatními na jejich odstranění. My totiž žijeme Brno' doopravdy,“ uzavřel komunistický zastupitel. (vž)

Brno kupuje od Messe Düsseldorf Veletrhy Brno i s riziky

Převahou hlasů radniční pravicové koalice schválili zastupitelé města Brna koupi 61 procent akcií společnosti Veletrhy Brno z majetku německé a. s. Messe Düsseldorf.

Zastupitelský klub KSČM se při tomto hlasování zdržel, protože obecně je pro převod majetku Veletrhů Brno do majetku města Brna, avšak nikoliv za podmínek, které předložili samosprávě k odsouhlasení brněnští radní. Zastupitelům předložená dokumentace neřeší budoucnost brněnských veletrhů, co s nimi kdo udělá dál, jak se vyhnout hrozcím rizikům!

Zastupitel KSČM Martin Říha na tiskové konferenci přiblížil, že město Brno musí zaplatit bankám zbývající více než půlmiliardu korun, které půjčily firmě Messe Düsseldorf na stavbu nových veletržních pavilonů v Brně a na které si banky vyhradily zástavní právo. Kdyby veletrhy ztratily schopnost splácet zbytek úvěru, banky by pavilon zabavily a prodaly jinému zájemci. Městu by zbyla bezcenná společnost a přišlo by i o peníze do ní vložené za nákup akcií od německého spoluvlastníka. Už proto, že Messe Düsseldorf vyvedla z Veletrhů Brno na sebe jejich know how, tedy informatiku, znalosti, kontakty na obchodní partnery.

Riziko je i v tom, že dosud 25 procent obratu Veletrhů Brno tvořila práce brněnských zaměstnanců pro Messe Düsseldorf, kteří pro tuto německou veletržní společnost stavějí výstavní stánky na výstavištích kdekoli ve světě. Zvláště v Moskvě, pro-

tože Němci chtějí obchodně co nejvíce prorazit do Ruska. Nyní se brněnské veletrhy od svého německého partnera odstříhnou i finančně.

Nedořešeno mají do budoucnosti spoustu vztahů a smluv. Např. z vlakového nádraží vede na výstaviště brněnskými ulicemi železniční vlečka, která není smlouvami řádně ošetřená. Ředitelství silnic a dálnic chystá rekonstrukci ulic, kterými vede na výstaviště. Ponechají si trpěnou vlečku na místě nebo se jí zbaví? Primátor a radní nevědí jestli vlečku do budoucna potřebují či nikoliv. Komunisté žádali, aby každý politický klub v zastupitelstvu měl svého člena v dozorčí radě Veletrhů Brno a měl tak kontrolu nad majetkem v hodnotě 2,2 miliardy Kč. Koalici schválený dokument ale přisuzuje místo v dozorčí radě jen některým stranám.

Brno dosud vlastní 34 procent akcií Veletrhů Brno a pět zbylých procent drobní akcionáři. Generální ředitel výstaviště Jiří Kuliš důrazně žádá, aby areál i nadále celý sloužil výstavnictví a nebyl rozprodán po kusech zájemcům na komerci, jak se ozývají hlasy podnikavců. Areál lze pronajímat sportovním, kulturním a jiným akcím. Potřebuje ale postavit nový pavilon pro hasičský záchranný sbor, který živoří na okraji výstaviště ve špatných nevyhovujících podmínkách. Rovněž lze propojit výstaviště novou bránou i kolejí ze sousedního městského tramvajového depa Pisárky.

(vž)

Nadále platí: NEVYTVÁŘET RADU S KSČM

Brněnská radniční koalice se snaží vymanit se z krize, která ještě není zažehnána. Uvnitř koalice vládne nevraživost i osobní nepřátelství, jaké do politiky nepatří. Koalice drží v houfu strach z toho, co by se stalo, kdyby se rozpadla. Způsobiloby to v Brně mimořádné komunální volby?

Na dva roky nově zvolený předseda městské organizace ČSSD v Brně a dříve náměstek brněnského primátora **Oliver Pospíšil** s prvním místopředsedou MěVV ČSSD a advokátem **Jiřím Olivou** na tiskové konferenci uvedli, že každá jiná koalice na brněnské radnici by byla lepší, než je ta současná. "ČSSD v Brně je připravena jednat se všemi demokratickými subjekty, které dostaly důvěru voličů. Ve vztahu s KSČM stále platí Bohumínské usnesení ČSSD, které zakazuje sociálním demokratům utvářet radu s komunisty," vysvětlil své stanovisko Oliva.

Zeptali jsme se předsedy brněnské městské organizace KSČM Ladislava Býčka co na to říká: "Někteří funkcionáři sociální demokracie nedokáží překročit svůj vlastní stín. Bohumínské usnesení je pro ně berličkou, situace ve společnosti je velmi vážná a její řešení vyžaduje určitou rozhodnost a ne vyčkávání. V Brně se schyluje k velkému majetkovému přesunu, mám na mysli vlastnictví akciové společnosti Veletrhy Brno. Zastávám názor, že je třeba všechny akcie brněnských veletrhů od německého většinového

vlastníka odkoupit, udělat restrukturalizaci dluhů a změnit přístup města k této záležitosti. Rovněž tak odejít od fantasmagorií současné radniční koalice o holdingu na veletrzích, jednat a kvalifikovaně rozhodovat," zdůraznil.

K širším souvislostem Býček dodal: "Dosavadní koalice provádí jen gesta. Podpořila akci Švancara ve sportovním areálu za Lužánkami - dobře že byla, fanoušci alespoň dali vůči vedení města najevo, že nový fotbalový i hokejový stadion za Lužánkami postavit chtějí. Ale skutek utek - zahájit intenzivní jednání o výstavbě nedokáží, protože se soustřeďují na vylučování svých členů, nebo se schovávají do protileteckého krytu a medituji co udělat se stoly místo toho, aby předložili na zastupitelstvu souhrn kroků které povedou k rozumnému využití obrovského majetku v hodnotě 2,2 miliardy Kč, který má firma Veletrhy Brno. Ale vraťme se k původnímu tématu: Pro sociální demokraty v Brně platí jedno zadání - být v čele nové koalice. Realita ale říká, že je nezbytné oprostít se od vymezování kdo půjde s kým a proti komu, stejně tak se oprostít od stínů způsobu předchozího vládnutí, včetně protagonistů jejich pádu. Blahopřejí novému panu předsedovi Pospíšilovi ke zvolení do čela brněnských sociálních demokratů. Uvidíme, zda mu v krátké budoucnosti zbude čas na jednání a nikoliv na vzkazování," uzavřel šéf brněnských komunistů. (vž)

Pomůžou lidem bez střechy nad hlavou

Třem tisícům bezdomovců v Brně začalo sloužit s nástupem zimy první noční krizové centrum (NKC) v Masné ulici. Další dvě noční krizová centra zahájila provoz 1. prosince.

Konkrétně těm, kteří nechtějí nebo nemohou využít noclehárny a jiné formy sociální pomoci či aktivity sociální práce. V době socialismu tato centra nebyla potřeba, tehdy každý práce-schopný občan musel pracovat a musel tak bydlet. Zato v minulých letech předcházela tři uvedená NKC umrznutí lidí, kteří žijí v nedůstojných podmín-

kách. Centra dohromady s 133 místy jsou ekonomicky úspornější, než služby poskytované bezdomovcům ve stanech, jak se tomu děje v jiných městech v ČR.

V Masné ul. 3b má 53 míst a poskytuje služby do konce března 2016, v Mlýnské 25 (50 míst) a Bratislavské 58 (30 míst) pracují do konce února 2016. NKC doplňují v Brně síť sociálních služeb s celoroční činností.

Noční krizová centra využívají k řešení své situace každoročně stovky lidí. V zimním období 2014 a 2015 to bylo konkrétně 528 osob. Necelá polovina

z toho, tedy 225 osob (43%) byli občané města Brna, pětina byla z ostatních obcí a měst Jihomoravského kraje (115 osob, tj. 22%) a přibližně stejný počet osob byl z ostatních krajů ČR (126 osob, tj. 24%). Zbývající podíl připadá na občany jiných zemí (62 osob, tj. 12%). 80% z nich byli muži. Přibližně 60 % ze všech osob přečkalo v těchto zařízeních od jedné do sedmi nocí.

Město Brno provozuje pro lidi bez domova prostřednictvím Centra sociálních služeb také celoroční pobytové služby v noclehárnách a azylových domech: Dům sociální prevence v Podnásepní 20 se skládá z Azylového domu s 43 lůžky a stejně kapacitní noclehárny. Azylový dům v Křenové 20 nabízí 36 lůžek a Městské středisko krizové a sociální pomoci v Masné ulici nachystalo noclehárnu s 42 postelemi. Je v ní i služba krizové pomoci pro lidi v akutní sociální tísní. Dále provozuje Středisko osobní hygieny, které slouží k očištění, hygieně a prevenci šíření kožních onemocnění.

Pracovníci Magistrátu města Brna dělají průběžně a v zesílené intenzitě před nadcházející zimou tzv. terénní screening, konkrétně sociální kurátoři z Oddělení sociální prevence a pomoci Odboru sociální péče MMB. Jedná se o návštěvy ve vtipovaných lokalitách (každoročně cca 30 oblastí) v katastru města s cílem kontaktovat lidi bez domova a předat jim informace o možnostech řešení jejich složité situace. V posledních letech eviduje magistrát každoročně více než tři tisíce klientů, kteří procházejí těžkou životní etapou. (vž)

Premiér Bohuslav Sobotka otevřel pavilon intenzivní medicíny

Premiér ČR B. Sobotka s ministrem zdravotnictví ČR Svatoplukem Němečkem otevřeli začátkem října nový pavilon intenzivní medicíny v areálu Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně (FNUSA). V pavilonu bude zprovozněno 12 operačních sálů (6 aseptických a 6 septických), s návazností na centrální sterilizaci a pooperační jednotku intenzivní péče (JIP). Komplexnost objektu doplňuje vysokoprahový urgentní příjem a lůžková část Anesteziologicko resuscitační kliniky včetně heliportu na střeše pavilonu. Urgentní pacient tak putuje výtahem přímo k zákroku do pater rychlé intenzivní medicíny pod heliportem.

Investici za 2,8 miliardy Kč uhradil z velké části státní rozpočet za příspěví Jihomoravského kraje (30 milionů Kč) a rozpočtu Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně. „Jde o špičkově vybavené centrální operační sály (COS), centrální JIP s napojením na vysokoprahový příjem a heliportem v jedné budově zajišťují hladší a rychlejší přístup zdravotníkům k akutnímu pacientovi. Zdravotníci již nebudou odvádět svou práci v podmínkách, které leckdy vznikly a přetrvaly od začátku minulého století,“ sdělil ředitel nemocnice Martin Pavlík.

Nyní bude následovat přestěhování chirurgických zdravotnických pracovišť s co nejbližší návazností na operační sály a jednotky intenzivní péče (Anesteziologicko resuscitační klinika, Neurochirurgická klinika, atd.). Stěhování a zprovoznění nových prostor má skončit v roce 2016. Fakultní nemocnice oslaví v příštím roce 230 let od svého založení. Výstavbou nového souboru a jeho standardem se stává nemocnicí 21. století. (vž)

K 25. VÝROČÍ SJEDNOCENÍ NĚMECKA – OHLAS ZVENČÍ

Napsal ho Hans-Jörg Schmidt, poslední korespondent východoněmeckého rozhlasu, který byl vyslán do Prahy. 3. října 1990 sdělil do Berlína, jak Češi a Slováci vidí spojené Německo. Citoval Václava Havla, že se nebojí nového německého kolosu, protože to bude demokratický kolos, nebude německá Evropa, nýbrž evropské Německo. A i když autor zůstal „havlistou“, protože je pro něho jediný skutečný prezident, kterého Česká republika kdy měla, v tomto bodě se mylil.

Za Helmutha Kohla se sice Německo snažilo, aby bylo jedním z mnoha států v Evropě, vážilo si sousedů na východě a činilo všechno pro to, aby vstoupili do EU a do NATO. V éře kancléřky Angely Merkel to ale vypadá s „evropským Německem“ jinak. To není jen její chyba, že má velké sympatie pro Čechy, opakovala při všech svých návštěvách. Vždy říkala pár slov česky, která si pamatovala z praxe na pražské Akademii věd před rokem 1989. Ale to, co probíhá v režii Berlína, nutí člověka o onom „evropském Německu“ pochybovat.

Za hranicemi se očekávalo, že ekonomicky takřka nepřekonatelná země převezme vůdčí roli i v politice. Po desetiletí se tomu vzpíral, nechtěl připustit, aby se objevily zlé vzpomínky na ostudnou minulost třetí říše. Naposledy to sehrálo rozhodující roli, když Gerhard Schröder odmítl účast na válečném tažení v Iráku. Hodně věcí se mezitím změnilo. Merkelová je ve svém politickém jednání smělejší, o všech svých rozhodnutích říká, že byly bez alternativy. Ale ne všechny její kroky byly skutečně šťastné. Odsklon od jaderné energie po tragédii ve Fukušimě (*k velké radosti zelených Burských vzývajících Slunce, aby svítilo ve dne v noci, čemuž pochopitelně brání Putin – kdo jiný, pánové Dobrovský, Takáči, Borku a další znalci Kremli*) provedla bez ohledu na sousedy, kteří považují atomovou energii za nepostradatelnou. V eurokrizi zachránila banky, ale Řecko odsoudila k šokové terapii, kterou nemůže vydržet. Anakonec její přeskokování sem a tam v postoji vůči uprchlické krizi. Chová se jako slonice v porcelánu a myslí si, že je evropský pokladník, uvádějí komentátoři.

A skutečně – jeden den pozvala s velkým gestem všechny Syřany do Německa a druhý, když to nejen Syřané pochopili jako otevřené dveře a dali se na pochod, otočila a obnovila kontroly na německých hranicích. Zranila tak volnost pohybu v Evropě a pustila se do východních sousedů odmítajících přijímat uprchlíky podle kvót. Pravidla nyní platí jen podle její vůle a ještě navíc bez domluvy s udivenými sousedy. Ještě nikdy Schmidt nečetl v českých novinách tolik hořkých a téměř nepřátelských komentářů vůči krokům kancléřky jako v posledních týdnech, v jádru měla většina pravdu. Německo ztra-

Zhanobení Památníku vítězství

Sprostým nápisem v azbuce na adresu prezidenta Ruské federace V. V. Putina počmáraný vandal podstavec Památníku vítězství v roce 1945 na Moravském náměstí v Brně.

Kolemjdoucí zastupitel Brna za KSČM M. Říha podal trestní oznámení za tento vandalský čin Policii ČR. K tomu požádal starostu Městské části Brno-střed, aby poškození vzhledu památníku dal rychle odstranit, což se i stalo. Brněnský zastupitel bude požadovat vysvětlení činu po řediteli Městské policie v Brně. A to s požadavkem přidat do lokality sledovací kamery, protože útoky na Památník vítězství jsou pravidelné. Kdo památník poškodil, zatím není známo. Není to jen zhanobení obyčejné kulturní památky, ale válečného pietního místa-kenotafu dle zák. 122/2004 Sb., který musí být vlastníkem uveden do původního stavu na náklady pachatele, případně za své. Brno je rekordman v zhanobení Ruska. (vž)

tilo svou spolehlivost, samo žene zbytek Evropy před sebou směrem, jakým ostatní jít nechtějí. Takhle to nemůže dlouhodobě fungovat. Výročí autor článku oslaví jako „Celoněmec“, možná by bylo lepší, kdyby v Berlíně oficiální oslavy zrušili a ten den využili k tomu, aby se nad sebou pořádně zamysleli (*povídali, že mu hráli, velení nad Evropou se nevzdají, naopak ještě přitvrdí*).

K článku zvenčí, který byl uveřejněn v Ekonomickém magazínu Lidových novin INDEX (*vycházející jednou za měsíc*) 5. října 2015, připojuji vyjádření našeho bývalého ministra zahraničí a obrany Alexandra Vondry, který uložil projekt americké základny v Brdech do ledničky, jak sám prohlásil (*jenom aby mu neozářily v ní uložené dobroty, zatím mu nebyvale košatí „vyrovnaný“ obličej*), které uveřejnil v týdeníku pod názvem ECHO (*my vycházíme pouze 1 krát měsíčně*). 9. října 2015. Uvádí už v podtitulku článku, o čem jde – Jaderná energie, euro, emise, uprchlíci ... „Dobro“ je na straně Berlína, tak si vždy prosadí svou, někdy předvídatelně, jindy zbrkle. v nouzi nátlakem. Prý měl v listopadu 2011 obavy, kam nás německé vedení dovede – tehdy totiž tehdejší polský ministr zahraničí Sikorský vyzval Merkelovou, aby se ujala role evropského vůdce – Polák přispěchal na pomoc. (*Tradičně Poláci raději Německo než Rusko!*) Vondra konstatuje, že po Fukušimě vláda Merkelové rozhodla ustoupit od jádra a uzavřít od roku 2022 všech 17 německých jaderných elektráren, že politika otevřené náruče vůči syrským přistěhovalcům překvapila všechny a Němci hodili zpátečku a provádějí na hranicích kontroly, že byl mezi těmi, kteří se nebáli demokratického Německa. Ale na talíři máme víc a víc „německou Evropu“ – euro, energetickou politiku, podfuky v automobilovém průmyslu, experimenty s přistěhovalci – vše německé. Teď nás Německo školí, jak máme správně chápat evropské hodnoty. Co nás čeká přistě? (*Jak musí být zklamán vyjednávač čs.-německé deklarace? Německo kdysi tanky „vládlo“, dnes politicky a ekonomicky přes Evropskou unii.*)

Karel JANIŠ

V prosinci před 95 lety

10. prosince 1920 byla vyhlášena generální stávka jako odpověď na obsazení sídla marxistické levice – Lidového domu v Praze – policií o den dříve.

Na Kladensku, Hodonínsku, v rosicko-oslavanském revíru, stávka přerostla v obsazení továren, dopravních uzlů, velko-statků, panských dvorů a k vytvoření revolučních výborů. Vláda vyhlásila 12. prosince 1920 v těchto místech stanné právo a policie, četnictvo a na Brněnsku i vojenské jednotky stávku potlačila. Tisíce účastníků stávky se ocitly ve vězení a v Brně byla vězení na Cejlu a na Špilberku plně obsazena. Byli rozsudkem soudů odsouzeni, a tak se uskutečnilo to, co napsal F. Peroutka ve III. díle kroniky Budování státu – bylo třeba rozhodnout, čím vůle platí, zda vůle státu nebo vůle někoho jiného.

V prosincové generální stávce v roce 1920 vyvrcholil zápas o charakter v říjnu 1918 založeného samostatného Československa. Porážkou stávky bylo rozhodnuto, že další vývoj bude ve znamení kapitalistického uspořádání společnosti a nikoliv cestou k socialismu. Ale i tak došlo k urychlení rozvoje dělnického hnutí a k založení Komunistické strany Československa. Její zahraniční vedení v Moskvě po 20 letech od stávky v roce 1940 hodnotilo události, k nimž během stávky došlo a předběžně z nich vyvodilo poučení pro postup strany po druhé světové válce, která skončila v Evropě v květnu 1945. Až po 25 letech vývoju u nás probíhal cestou národní a demokratické revoluce a jejího přerůstání v revoluci socialistickou. **kj**

70. VÝROČÍ KONCE 2. SV. VÁLKY V EVROPĚ A V ASII V PODÁNÍ NAŠÍ TELEVIZE

Nešlo v našem případě o osvobození z nacistické okupace, ale o konec války. Odpovídal tomu název pořadu *Když u nás skončila válka* pravidelně po několik týdnů na ČT 24. Nejvíce pozornosti věnováno osvobození Plzně Američany a pořad *Co viděly americké kamery v Čechách* na ČT 2 dokonce desetkrát po nedělní snídani vysílaný. Prahu osvobodili vlasovci a dohoda Antonov-Eisenhower zabránila pomoci pražskému povstání americkými i našimi jednotkami. Příchod rudoarmějců do Prahy byl na počátku našeho zařazení do sovětské sféry vlivu a k událostem v únoru 1948. **Hnědá diktatura byla vystřídána diktaturou rudou, sovětskou. Jen jednou byly boje rudoarmějců připomenuty, a to u Milína 12. května 1945.** Co jim předcházelo, jaká bojová cesta, o tom ani slovo, asi tam přistáli jako ufoní. Prezident republiky Miloš Zeman byl soustavně napadán za cestu do Ruska a do Číny, prý narušil společnou politiku Evropské unie, podpořil rostoucí imperiální politiku Moskvy. O urputných bojích rudoarmějců s Japonci v Mandžusku ani slovo. **Jen speciální Hyde Park na ČT 24 k 70. výročí Postupimské konference** nejvyšších představitelů SSSR, USA a Velké Británie, vysílaný 17. července 2015, **vybočil z řady televizních pořadů** objasňujících minulost jednostranným způsobem. Historici novodobých dějin **Jan Křen** (1930) a **Robert Kvaček** (1932) pravdivě na podkladě znalostí příslušných dokumentů a souvislostí tehdejší doby charakterizovali jednání konference, představitelů velmocí, přijatá usnesení a jejich uskutečňování v Praxi. Bylo velmi příjemné tento pořad poslouchat. Pro moderátory Událostí a komentářů vždy po 22. hodině vysílaných na ČT 24 **to měla být povinná vyučovací hodina dějepisu.** Možná by minulost pro posluchače byla trochu odBorkována, odTakáčována i odKlepťkována. Je ovšem možné, že by pak přišli o prémii.

22. srpna 2015 „mistroval“ minulost k obrazu svému nositel titulu profesor Martin C. Putna. Za vydatného přizvukování a nakládání pod kotel nenávisť Vladimíra Kučery „bojoval“ s prezidentem Putinem, poté přešel k naší minulosti. Patříme na Západ, slovanskou vzájemnost začal propagovat Jan Kollár, velmi ho

za to pokáral, celé naše národní obrození je špatná věc a ono, divme se, se o něm učí ve škole, to je úplná hrůza. Nelze se divit, že prezident M. Zeman měl výhrady k jeho jmenování profesorem.

Naše média připomínala den za dnem výročí událostí tak, jak se jim hodila do jejich padělatelského pojetí minulosti. **Zapomněla však na organizaci, která v 2. polovině roku 1945 působila v našem pohraničí. Nazývala se Werwolf**, což byl zloduch, který na sebe bere vlčí podobu, aby zabíjel a živil se lidskou krví. Legendy o této mytologické bytosti jsou rozšířeny mezi Němci a vlčího jména se začalo užívat k označení činnosti zaměřené k odstranění odpůrců. Tento název měla organizace bývalých německých vojáků z 1. světové války a Heinrich Himmler tak označil teroristickou organizaci s určením vést boj proti spojencům po obsazení Německa. **U nás vznikla tato organizace až počátkem roku 1945.** Členy vybíralo župní vedení NSDAP z uchazečů oddaných nacismu a fyzicky zdatných. Na několika místech probíhal jejich výcvik, budovaly se tajné sklady destruktivního materiálu, zbraní, výstroje a potravin. Boj směřoval proti příslušníkům SNB a čs. armády, návratu českých občanů do svých domovů a příchozím nových obyvatel, a to zejména v noci. Sabotáže, požáry ve výročních a zemědělských objektech, snahy osvobodit nacistické funkcionáře, zabíjení Němců ochotných spolupracovat s československými úřady. V noci ozbrojené skupiny odnášely cenné věci uschované před odsunem, vyháněly dobytek do Německa. Po skončení odsunu Němců činnost Werwolfov skončila. Materiální škody způsobené příslušníky Werwolfov těžko vyčíslit, o život připravili několik německých a českých rodin i příslušníků SNB. I na německé půdě se činili a bojovali proti spojeneckým vojákům i německým „kolaborantům“ s úřady.

Je dobré připomenout činnost Werwolfov tým, kteří o ní nevědí nebo nechťejí vědět. **Ludvík Horčica** vydal v roce 2003 v nakladatelství Šimon Ryšavý v Brně publikaci **Ve znamení dvojivého V.** Přinesla všechny potřebné údaje o Werwolfov včetně přehledu několika desítek zločinného počínání jeho členů.

Karel JANÍŠ

K současnému vývoji v Číně

DPH Číny bude letos o 0,2 trilionu dolarů větší než bude v USA. Dlouhodobě si Čína udržuje hospodářské tempo, které je nejméně dvojnásobkem průměrného růstu světové ekonomiky. Nedávno ovšem padaly akcie čínských firem již několikrát den, připravovala se devalvace jüanu. Odborníci se ptali, co takový vývoj znamená. Vystalo několik otázek, na které je dobré odpovědět.

Je Čína už bohatá nebo zatím ještě chudá?

Tuto otázku nemají vyřešenou ani sami Číňané. Jejich hrubý domácí produkt sice už přesáhl hodnoty USA, ale porovnat nutno 1,3 miliardy lidí s „pouhými“ 318 miliony Američanů. Číňané proto říkají, že dnes nejsou ani bohatí ani chudí, ale že jsou na

cestě k bohatství. Zboží ovšem v posledních letech zdražilo. Země je dnes drahá, a to i pro Číňany. Zaměřila se hodně na produkty pro luxusní klientelu. Má nejvyšší počet pěti i vícehvězdičkových hotelů na světě, letos tam funguje 696 těchto zařízení a dalších 500 se staví. 30 % domácích investic ukládá Čína do vlastní výstavby. Počet nových budov ročně dosáhl úrovně snadno srovnatelné s tím, jako by v USA každý rok vzniklo celé jedno nové Chicago. Symbolem hospodářského úspěchu velmocí jsou i mrakodrapy. V USA jich stojí 533 a dalších 3 se staví. Čína jich zatím postavila 470 a až dokončí i rozestavěné, bude jich mít 1308.

Kterým směrem se hodlá Čína v příštích letech vydat?

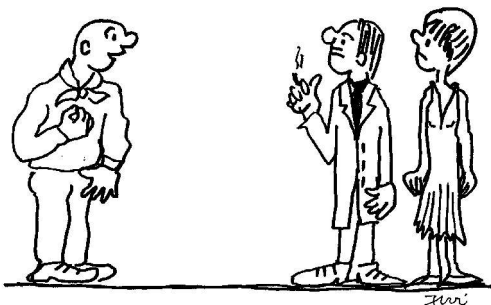
V letech levných vývozu si našetřila 6 trilionů dolarů finančních rezerv. Z nich bude 3,5 trilionu dolarů investovat. Při stoupajících cenách na domácím trhu se bude vyplácet vyrábět čínské zboží v zahraničí, a to otočí zcela situaci, kdy svět vyráběl hlavně v Číně. Dnes 68 % čínských investic končí na domácích asijských trzích. Největším zahraničním obchodním partnerem je Evropská unie. Proto 14 % čínského zahraničního obchodu končí v Evropě – je to dokonce víc, než umístí v USA. Evropa může být centrálním příjemcem velké části z 3,5 trilionu dolarů.

S tím souvisí i otázka Co z toho vyplývá pro ČR? Nemůže ekonomicky nabídnout to, co Británie, Německo nebo Francie. Ale může pracovat v regionech.

Pozn.: Údaje pocházejí z článku ředitele zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky ČR Hynka Kmoníčka v Mladé frontě Dnes 29. 8. 2015.

kj

TOHLE NEVYMYSLÍŠ... ZATÍM CO ČÍŇANŮ KOMUNISTI ÚSPĚŠNĚ BUDUJÍ CENTRÁLNĚ ŘÍZENÝ KAPITALISMUS, V AMERICKÉM KONGRESU MA'OVACE VE STOVĚ PAPEŽ, CO HLAŠÁ KOMUNISMUS.

Grebeníčkův projev rušila příprava sochy římskoněmeckého krále

Hlučná příprava jezdecké kovové sochy moravského markraběte Jošta Lucemburského a krále Svaté říše římské národa německého, kterou odhalili k 97. výročí založení ČSR na Moravském náměstí v Brně, rušila projev poslance Parlamentu ČR Miroslava Grebeníčka na veřejném shromáždění občanů k jubileu vzniku samostatného československého státu. Autor sochy římskoněmeckého krále odmítl vypnout kompresory na dobu konání mítinku, kterou pořádala brněnská městská organizace KSČM. Poslanec i zastupitelé Jihomoravského kraje i města Brna za KSČM proto museli hlasově překonávat hluk strojů a nástrojů při práci s kovem.

V tomto neklidném prostředí poslanec Grebeníček poděkoval lidem, kteří zůstali věrni svému přesvědčení a neprodali malověrnosti své celoživotní ideály. Uvedl, že Masarykova česká otázka je dnes otázkou především sociální, kdy pro nové mocipány má být prvořadé hájení zájmu republiky a jejich občanů. Svátek 28. října je oslava více než tisíce let trvajících češství. Připomněl, že komunisté v mnoha zemích vyhlašují světovou válku hladu, bídy, nezaměstnanosti, předčasnému umírání z nemoci i ve válkách. Je to válka ne menší v porovnání s minulou světovou válkou imperialismu, která byla největší zločin. Naopak válka za uvedení ideály komunistů je největší ctnost, jediná spása lidstva. Komunisté milují svůj národ, proto bojují za svobodu obrovské většiny jeho členů. Grebeníček připomenul utrpení Čechů za vlády meziválečné buržoazie v ČSR i fašistické krajní pravice v době protektorátu, která měla v plánu český národ vyhubit. Logicky proto dostali komunisté ve volbách r. 1946 v českých zemích 40 procent hlasů voličů, kteří u nás chtěli vybudovat sociálně spravedlivější a svobodnější společnost. Únor 1948 se sice odehrál tzv. na hraně, avšak plně v rámci platné prvorepublikové ústavy. Nebyl to podvodný puč, jak to klamavě označovali Václav Havel a jemu podobní. Ti patří do stejného tábora jako poradce papeže Pia XII, který kázal v 50. letech minulého století, že je lepší, aby lidstvo zahynulo v atomové válce, než aby duše byla vydána bezbožnosti komunismu.

Dle slov M. Grebeníčka obsazení Československa v srpnu 1968 vojsky Varšavské smlouvy bylo se souhlasem amerického prezidenta Johnsona, který byl zaměstnán válkou USA ve Vietnamu. Západoevropské vlády měly obavy, aby prosazení se československého socialismu s lidskou tváří nepřispělo k přitažlivosti a vzednutí aktivit tzv. demokratické levice na Západě. Dle výzkumu veřejného mínění z června 1968 se 89 procent dotázaných vyslovilo pro socialistický vývoj, jen pět procent pro kapitalistický a šest procent nevědělo, jak od-

povědět. Po změnách v sovětské zahraniční politice v 80. letech se projevila bezradnost vedení KSČ, které přišlo o podporu veřejnosti a přesto mělo nepochopitelné iluze o stabilitě své moci. Prohra KSČ v roce 1989 připomínala únorové události 1948, ovšem s opačným znamením. Ještě v 90. letech ujišťovaly elity převlékající stranické kabáty v čele s Václavem Havlem a Mariámem Čalfou občany, že všem se bude žít lépe, že nezaměstnanost v Česku nebude a sociální jistoty se zvýší. Polistopadové vlády pak ohlupovaly lidi prostřednictvím servisních sdělovacích prostředků frázemi

o čtyřicetileté devastaci, zatímco prodaly a rozdaly majetek vytvořený předchozí generací hlavně z let 1946 až 1989, kdy se hodnota základních prostředků ve státě zvětšila šestinásobně. Když Václav Klaus označoval znárodnění za loupež století, pak privatizační loupež jeho a novodobých mocipánů na národě je šestinásobně větší. „Každý desátý občan ČR dnes žije na hranici chudoby, v ČR žije desetitisíce bezdomovců a více než půl milionu nezaměstnaných. Zato miliardáři investují do válek a okupací i v Iráku, Afghánistánu a jinde. Kapitalismus už odmítá demokracii a jeho nekulturní styl vládnutí má nepříznivý vliv na stav republiky a situaci většiny jejích občanů. Devastační globální kapitalismus chce odbourat sociální práva nás všech a naše národní zájmy. Absurdní je, že představitel tohoto režimu se dnes dovolává hrdinství a obětí československých legií a účastníků protinacistického odboje. Přitom v r. 1992 pohřbili bez souhlasu lidu v referendu československou státnost. Nyní tu s másmem na hlavě v projevech k 28. říjnu - Dni vzniku československého státu hřímají nové rádoby vlastenecké fráze,“ zdůraznil Grebeníček v projevu v Brně.

Ve vystoupení na Moravském náměstí dále poukázal na nedávné vyvěšení husit-

ského praporu s kalichem na pražském Hradě k 600. výročí upálení Mistra Jana Husa, jehož nadčasové myšlenky a postoje dodnes děsí vatikánské intrikány a korupčníky. Když tento prapor dal vyvěsit na Hradě T. G. Masaryk, upozorňoval veřejnost na to, že moderní člověk už nechce a nemůže věřit slepě, protože nejvíce byl klamán nábožensky a církevně. Náboženské zápasy patří k nejdrsnějším obdobím českých národních dějin. Grebeníček proto připomenul Husovu památnou větu: Tábor je náš program. A že nepřilší vzdělaný V. Havel vyznamenal v roce 2002 Řádem TGM arcibiskupa pražského Václava Vlka. Obrazně řečeno, Masaryk se přitom musel v hrobě obracet. Poslanec dále vysvětlil, jak církevní majetek byl odedávna předmětem intrik a skandálů i ostrých střetů se světskou mocí. Pochybná dohoda vlády Petra Nečase s Českou biskupskou konferencí přinesla zákon o údajných církevních restitucích, které protirečí i samotné myšlenky křesťanství. Církevní prelátí bohatou ze státního rozpočtu na úkor potřebných občanů i většinové společnosti. Žijeme v době omluv a následných finančních náhrad. Dosud nikoho nenapadlo, že by právě katolická církev měla odškodnit český národ. Za dobu své existence měla zástupy svých odpůrců. Tisíce jich upálila a jejich díla prokřela. Způsobila nesmírné utrpení mnoha generacím dělného lidu. Pro moderního člověka je na náboženství mnoho věcí nepřijatelných.

“Zánik Československa byl spojen s procesy sociálního protimasarykovského revanše. Rehabilitace mezilidské solidarity, spravedlivého odměňování, lidsky důstojná pomoc sociálně slabým, imperativ nekrást, netunelovat, nekorumpovat, nesloužit kmotrům a mafijím - jsou určující podmínky bez kterých nelze mluvit o skutečné demokracii a právním státě. To je naše cesta vpřed! Jak si ji dobře nebo špatně vydláždíme, takovým způsobem po ní i půjdeme. Hlásíme se k tradicím československého státu,“ uzavřel svůj projev poslanec Miroslav Grebeníček.

Posluchače mítinku pozdravili ke Dni československé státnosti i komunističtí zastupitelé města Brna Martin Říha a Jiří Hráček. Připomněli ostudný Rok smíření šéfů brněnské radnice s odsunutými sudetskými Němci a jejich přátelství s vůdcem Sudetoněmeckého landsmanšaftu Berndem Posseltem. Jeho kamarádi, náměstci brněnského primátora Matěj Holan a Martin Ander, budou odhalovat k 97. výročí založení ČSR na brněnském Moravském náměstí jezdeckou sochu moravského markraběte Jošta Lucemburského a krále Svaté říše římské národa německého, která přišla na sem milionů korun. Socha je pro moravské vlastence políčkem.

Václav ŽALUD (text i foto)

28. ŘÍJEN 2015 V MÉDIÍCH

Především se objevila kritika, že prezident republiky Miloš Zeman vyznamenal bývalého ministra zemědělství (*příště vyznamenaná Lubomíra Štrougala?*), manželku někdejšího ředitele Čs. televize, několik svých kamarádů, kteří mu fandili při volbě do prezidentské funkce atd. atd. Z několika pozvaných do pořadu Hyde Park 29. října moderátor „*doloval*“ odmítnutí uvedených nositelů Medailí za zásluhy. Ale ti se nedali a zdůraznili právo prezidenta udělit či neudělit řád nebo medaili. Plzeňský biskup odmítl negativní způsob diskuse otázkou, komu prospívají takové návraty do minulosti a připomněl, že návrhy spolupodepsal premiér. Invektivy k těm vyznamenaným, kteří se nezamlouvají televizním vyučujícím správného a jedině možného myšlení občanské veřejnosti, pokračovaly téměř v každém zpravodajství.

Ale překonal je Jan Rejžek v Lidových novinách 29. října 2015. Prý po loňském extempore kolem vyznamenaní k 28. říjnu onen Lelíček ve službách Vladimíra Putina s krycím názvem Miloš Zeman letos ještě přitvrdil a dokázal, že umí zvracet nejen na korunovační klenoty. Všichni si navykli na to, že obdařuje přízní své podržtašky od Jiřiny Bohdalové přes Lucii Bílou po Františka Čubu nebo má drzost dát medaili estébákovi a komunistickému poslanci Zdeňku Klanicovi. Včera ve znesvěcení státních poct pokročil ještě dál, když dekoroval bezvýznamnou herečku Jitku Frantovou, která se zapsala do dějin národa hlavně jako udavačka StB pod názvem Helena práskající i Ljubu Hermanovou a Jana Wericha. Koho obdaří ta hradní troska příště? Zbývá jen Řád Bílého lva pro Alojze Lorence, který se zasloužil o stát pod laskavým vedením StB nebo in memoriam pro prokurátorku Ludmilu Brožovou-Polednovou, která poslala na smrt americkou špiónku Miladu Horákovou. Není pochyb o tom, že autor je přezrálý případ pro psychiatry nebo možný kandidát na Medaili za zásluhy o stát v oblasti urážek, sprostáren a živočišné nenávisti i jako vítěz v soutěži čtenářů spisů StB. V našich médiích je nepřekonatelný v obou oblastech.

Stejně nevybíravým způsobem se otřel o velitele pohraničnicků generála Františka Šádka, evidentního masového vraha, po jehož rozkazech zahynulo nejméně 16 lidí. Oplakal ho Klub českého pohraničí, který sdružuje podobné vymyté zelené mozky. Jak to, že takového výlupka nezbavili po listopadu 1989 všech hodností, zeptal se Jan Rejžek, jehož pojetí svobody tisku hraničí s normálem!

V Mladé frontě Dnes 24. října 2015 vyšel článek s titulkem „*Na konci října není co slavit*“. První republika vydržela pouhých 20 let, další existenci Československa autor neuznává. Pouští se do spekulací – prý velký středoevropský útvar typu Rakouska-Uherska by se dokázal hitlerovskému nájezdu bránit daleko účinněji a možná by nebyl tak snadným soustem ani pro rozpínající se SSSR. Autor uznává, že tyto spekulace nemají valného smyslu.

Na 300 občanů Brna-Slatiny včetně 120 dětí s lampióny dalo 27. října 2015 pádnou odpověď autorům podobných úvah. Přihlásili se k odkazu a dědictví samostatného československého státu a dali tak najevo, že na konci října je co slavit. Podobná setkání se uskutečnila na úrovni města Brna a městských částí.

Karel JANIŠ

Jaromír Vašků – 91 let

(Foto z archivu redakce.)

Jeden z nejvýznamnějších vědců 20. století podle Mezinárodního biografického institutu v Cambridgi, významný badatel v oblasti patologické fyziologie a biomechaniky umělého krevního oběhu, autor stovek vědeckých prací, vysokoškolský pedagog, někdejší člen MěV a ÚV KSČM,

prof. MUDr. Jaromír Vašků, DrSc.,

se 14. prosince dožívá 91 let.

Blahopřejeme!

Šmatlavá hajtra trumfla prezidenty

Osmadvacátý říjen, nejvýznamnější svátek kdysi Československé a nyní České republiky se letos v Brně nesl ve znamení paradoxů.

Pietní akt u pomníku prvního prezidenta a jednoho ze zakladatelů svobodného státu Čechů a Slováků T. G. Masaryka u staré Lékařské fakulty se konal za přítomnosti nanejvýš dvou stovek vlastenců a hrstky politiků, z nichž mnozí tam přicházejí nikoli z přesvědčení, ale z pouhého populismu, či služební povinnosti. Předtím tam nikdy nebyli a po skončení mandátu už opět nikdy nepřijdou. Druhý akt u sochy presidenta E. Beneše před Právnickou fakultou MU už byl navštíven podstatně méně. Nebyly kamery a logicky ani politická reprezentace. Zůstali jenom ti vlastenci...

Naopak odhalování sochy šmatlavé hajtry nesoucí Jošta moravského (který však podle renomovaných historiků na koni moc neuměl a už vůbec nebyl válečník), vtípně přejmenované pro svou deformovanou figuru na žirafu, sekundoval bývalým i současným představitelům moravské metropole několika tisícový dav zvědavců. Málokdo z nich tušil, kdo vlastně Jošt byl a čím si tu poctu vysloužil, a co huň, sotva kdo by si vzpomněl, o čemž že ten 28. říjen je a proč vlastně volno...

Populismus, mravní bída a nedostatek výchovy k vlastenectví, z něhož nelze vinit pouze školy, dal na frak otčům vlasti a nechal zvítězit pajdavou herku, která by svým provedením dělala čest leda Donu Quichotovi.

Tedy nic, z čehož by slušný člověk, natož vlastenec měl mít radost.

Tibor DÁVID

(Fotografie autora – pietní akt u pomníků TGM a E. Beneše)

□ **KLAUS SE VRACÍ.** To byl titul rozsáhlého rozhovoru exprezidenta Václava Klause v Lidových novinách z 10. - 11. října 2015. Nečekal, že Evropa bude s imigranty páchat sebevraždu, jakou předvádějí Gauck s Merkelovou (*prezident a premiérka Německa*). V Evropě dochází k výrazným procesům a k výrazné radikalizaci u sousedů v Německu. Tato země je zcela klíčová pro jakýkoliv posun v rámci Evropské unie, i tam se může leccos stát. Expresident byl na tolika jednáních vrcholných orgánů Evropské unie a je strašlivě obtížné mezi 28 předsedy vlád a prezidenty mít jediný, totálně odlišný názor a přitom bouchat do stolu. Kolikrát chodil po sále, obcházel spřízněnější reprezentanty států a domlouval s nimi strategii, zkoušel získávat alespoň minikoalice, ale mocrák se to nezdařilo. Současně vládě se neposkřejuje. Ale jsou chvíle, kdy bouchnutí do stolu je na místě, naše politická reprezentace ji bohužel propasla. Přestože platí Lisabonská smlouva a většinové hlasování, měli naši vstát a říci, že nerespektujeme názor EU, což byla jediná možná cesta. Bohužel naše slaboučká reprezentace se k takovému kroku neodvážila. Ale nikdy nemělo dojít ke zrušení jednomyslného hlasování a přechodu k většinovému. Vrátil by zpět většinové hlasování, což by zcela obrátilo atmosféru v Evropě. Konsensem 28 zemí by se muselo složitě dojít a doklopýtat k řešení. Merkelová v řadě klíčových věcí selhala od slavného útoku na jadernou energii, polekána Fukušimou, po řešení řeckého dramatu a migrační krizi. Její selhání je naprosto evidentní. Je političkou pro dobré počasí, pro situace, kdy se nic neděje a tahá se za nitky v malých věcech. Je pracovitá a zdatná, nefláká se na rozdíl od jiných. V další části rozhovoru uvedl, že se věnuje debatám o veřejné politice a pronášení projevů na konferenci a nemyslí, že je na čase spekulovat o jeho návratu do politiky. Za hloupý politický boj považuje útoky na něho za prezidentskou amnestii z ledna 2013, snad už hlavy vychladly a vědí, že to byl racionální krok a nevidí žádný důvod změnit svůj pohled. Propad své popularity považuje za důsledek neuvěřitelné propagandy, která ani jednou 25 let od pádu komunismu spuštěna nebyla. (*Když v předmětu, který absolvoval při studiu na vysoké škole, byl vysvětlen pojem komunismus, bud nebyl přítomen nebo pod lavicí studoval spis některého osvíceného ekonoma ze země za oceánem.*) Současná vláda na něho žádný dojem nedělá, je to vláda udržovací, stojící a přešlapující na místě. Vláda žádné veliké kroky nedělá, vede vzrušené debaty o regulaci hazardu nebo o elektronické evidenci tržeb. Zbytečně

dělá pořád deficit rozpočtový v době, kdy ekonomika roste. Vést o to smrtelný boj je nedůstojné, to mají hrát jejich adjutanti. Babiš s Kalouskem nemají velká témata, logicky hrají tato malá (*ale předseda ODS Petr Fiala i Miroslav Kalousek jsou odhodláni udělat vše, aby elektronické evidenci tržeb zabránili, takže nejde o maličkost*). Vstup Andreje Babiše do politiky a do vlády považuje expresident za výraz děsivé slabosti české pravice, ODS a TOP 09, jejich neschopnosti oslovit voliče. Migrační krize poskytla velký otrěs. Myslí si, že s uprchlíky bychom neměli pracovat, nepouštět je sem a poslat je honem zpátky, nevidí důvod je tady držet (*to je naprosto neuskutečnitelné v době, kdy statisíce uprchlíků jsou v pohybu*). Považuje masovou migraci za feno-

STŘÍPKY BEZ ZÁVODŮ

mén, spojený s celkovým uspořádáním světa, s tím, že se vyvinulo po konci studené války, po pádu komunismu a co vytvořilo úplně nový a jiný svět, dochází k totálnímu rozvratu evropské kultury, civilizace, hodnotového systému, náboženských struktur. Evropa páchá sebevraždu. Reálné věci se dějí v zahraniční politice. Hlavní tah Miloše Zemana, názory na Východ, na Čínu, na Ukrajinou, jsou správné a potřebné. Jsou důležitým korektivem názorů Schwarzenbergových politiků (*a velké skupiny novinářů, politologů a zejména uwaděčů pořadu Události, komentáře na ČT 24, kteří vždy nemilosrdně požadují tu „správnou“ politiku uvnitř i ve světě, často vystupují spíše jako vyšetřovatelé těch nezbedných myslících jinak než oni*). Je proto štěstím, že byl zvolen prezidentem Miloš Zeman. Ale myšlenku přímé volby prezidenta považuje Václav Klaus za fatální omyl, ale zůstane tu a jak budou příští volby probíhat, se netýká něčeho zájímavého v našem životě. Ale má smysl jako gubernie Evropské unie ještě mít prezidenta a svou vládu? To je jediná smysluplná otázka. Máme si nechat prezidentskou funkci jako relikt staré hezké doby nebo máme říct, ať už řeší v Bruselu všechno? (*Vyjde to stejně - s podnájemníky na Hradě a ve Strakově akademii nebo bez nich, stejně o všem podstatném rozhoduje Brusel.*)

Komentáře k rozhovoru exprezidenta se nabývaly možnou kandidaturou Klause na Hrad, zejména pokud by nekandidoval Miloš Zeman.

□ **ZRUŠTE BABIČKU, NEROZUMÍME JÍ.** To je název téměř celostránkového pojednání v Lidových novinách ze 14. října 2015. Vychází ze čtenářského deníku

10 letého žáka, který byl Veronikou Hurdovou uveřejněn na jejím facebookovém profilu. Oblíbená postava byla pro něho Viktorka. V celé knize byla asi jediná akce, pokud se jednalo o kluka, co šel na vojnu. Nejsmutnějším úryvkem je, že babička šukala po světlici. Celkově se mu kniha příliš nelíbila, protože byla nudná a celkem podstatně v ní chybělo napětí. Knihu by doporučil lidem, kteří rádi vzpomínají na dětství, popř. lidem, kteří nemohou v noci usnout. Odstartovala debata o krizi povinné četby a odborníci připouštějí, že česká klasika se pro děti nehodí. Nejvíce jsou vysmívány poklady starší české literatury v čele s Tkadleckem z Komenského Labyrintu, netáhnou ani Homérovy eposy, děti nerozumí Starým pověstem českým. V pojednání Barbora Cihelková uvádí, že čtení by děti potřebovaly „jako sůl“. Řešením by mohly být zajímavé úryvky s přesahem do současnosti a vyvolat tak diskusi a zájem, nabízí se též možnost rezignovat na povinnou četbu a nahradit ji četbou doporučenou, případně si žáci sami vybírají ze seznamu knih, které jim učitel nabídne. Na některých školách tak již postupují. Děti přitom si budou vybírat jednodušší a takzvané zábavnější knihy, třeba Deník malého poseroutky... U 10 letého žáka chyběla potřebná objasnění vyučujícího, bez něhož totálně zlikvidujeme naši i zahraniční klasickou literaturu z myšlení nových generací. Ale právě o to jde globálnímu kapitálu - zbavit národy jejich identity. V knize Podiven od Petra Pitharta víme, že bez německého vlivu bychom neuměli nic pořádného. Podle Martina C. Putny je třeba celé naše národní obrození z učebnic odstranit. Už slyším souhlasný chechtot Bernda Poselta. **kj**

Brněnské ANO má nové vedení

Novým předsedou brněnské městské organizace politického hnutí "ANO, bude líp" zvolil jeho sobotní sněm Pavla Dvořáka, interiérového návrháře a radního Městské části Brno-střed.

Od 143 účastníků sněmu získal Dvořák ve druhém kole voleb 76 hlasů. Členem hnutí ANO je od jara 2014. Uvedl, že v postu předsedy chce "něco" změnit ve prospěch celku poctivou práci založenou na tradičních hodnotách. Místopředsedy se stali starostka MČ Brno - Královo Pole Karin Karasová a Vít Prýgl z místní organizace v MČ Brno - Bohunice.

Komunistický zastupitel této městské části Brna Martin Říha k tomu poznamenal: "*Nezbývá než pográtulovat. Jen doufám, že ta volba přinese více komunikace mezi koalici a opozicí. Je na čase opravdu začít pro město pracovat.*" (vž)

aneb co přináší divadelní a hudební sezóna v prosinci a lednu

Mahenovo divadlo po premiéře (27. XI.) reprizuje jako silvestrovské představení Jirotkova Saturnina. Autor psal svůj neúspěšnější román, inspirovaný anglickou literaturou, jako útěk do soukromí před běsem doby v roce 1941 v koupelně bytu zatemněného dle protektorátních zákonů. Pozoruhodně s dobovou situací před půl stoletím koresponduje vznik stejnojmenného filmu Jiřího Věřčáka z roku 1994 a následující čtyřdílné televizní inscenace, jež byly stejnou oslavou jistot časů minulých, jak tomu bylo při vzniku díla. Brněnská inscenace, přepracovaná Martinem Vačkákem a Ondřejem Havelkou, má podtitul swingová groteska pro celou rodinu. Bude zajímavé zda zkušený režisér Jakub Nvota vytvoří pro diváky útočiště před nejistotami doby, která hrozí vztejnými krvavými běsy jaké vládly v době vzniku předlohy.

V Janáčkově divadle po premiéře (4. XII.) reprizují (8., 16. XII.) Smetanovu Hubičku. Jde o nejhranější Smetanovu operu po Prodané nevěstě. Pouze do roku 1948 je zaznamenáno na 1574 představení. V Brně měla premiéru 1884, jako třetí opera po Prodané nevěstě a Trubaduřovi. Libreto napsala Eliška Krásnohorská podle povídky Karoliny Světlé ze sbírky Hubička a jiné ještědské povídky. Autorka byla i ve 20. století, po více než 100 letech, v povědomí obyvatel Podještědí a turisté ukazovali chalupy, v nichž se odehrával děj, pečlivě označené smaltovanou tabulí s textem. Znásobeně platí tato obliba pro dobu Smetanovu, kdy Hubička byla novou národní operou, vycházející z lidových tradic, vyjadřující prostředí českého venkova. Režie se ujala mladá režisérka Linda Keprtová, nositelka ceny kritiků z festivalu Opera 2015 za nejlepší inscenaci málo hrané Foersterovy opery Eva a opět vzbudila pozornost svým debutem v pražském Národním divadle inscenací Musorgského Borise Godunova. Lze jí přát další úspěch v brněnské Hubičce. Silvestr s Baletem Národního divadla přinese kromě vystoupení sólistů a členů souboru i hosty- Lukáše Timuláka a Valentína Scaglia, kteří působili v Haagu pod uměleckým vedením Jiřího Kyliána a populární Ivu Bittovou a Ilonu Csákovou.

Městské divadlo na Činoherní scéně v premiéře uvede (19. XII.) vánoční komedii Červené komety. Autoři, Andreas Sauter, Švýcar žijící v Berlíně, a Rakušan Bernhard Studlar, spolupracují od roku 1998. Sauter působil jako hostující docent na berlínské Universitě dramatického umění, Studlar spolupracoval do roku 2002 se Sauterem a nyní žije ve Vídni. Červené komety patří mezi jejich 8 her a měly premiéru v roce 2005 v Městském divadle v Bernu. Městské divadlo Brno je uvádí v režii osvědčeného Stanislava Slovákova jako českou premiéru a v repríze jako silvestrovské představení.

HaDivadlo reprizuje (12., 19. XII.) Flaubertovu Paní Bovary. Autor divadelního přepisu režisér Ivan Buraj vidí podobnost mezi 19. stoletím a současností v kocovině z tehdejších ideálů Velké francouzské revoluce

a následujících období a naší kocovině ze změny roku 1989. Vyústilo to v útěk do soukromí, dnes rozšířený o spotřebu a nové technické prostředky, iluzivně překonávající samotu a atomizaci jedince. Bovary je obět své samoty, iluzí a nemilosrdné neviditelné ruky trhu. Jde o natolik současný příběh, že ho divák může považovat za banální a překvapí ho, že se odehrál v 19. století. Tradičně se reprizuje (20. - 22. XII.) malebná barokní loutková hra Psaní Ježíškovi, kterou napsal František hrabě Poggi, německý autor z 19. století, doby kdy loutkové divadlo bylo divadlem širokých vrstev a veřejnou platformou. Česká mše vánoční J. J. Ryby zazní (23., 24. XII.) v podání členů divadla v Alfa pasáži.

Divadlo Husa na provázku uvádí (20., 21. XII.) na scéně i v Denisových sadech Betlém J. A. Pitínského. Jedná se o obnovenou inscenaci premiérovanou v r. 2006 v New Yorku a znovu poslední léta uváděnou před Vánocemi. Hra má podtitul Převeliké klanění sotva narozenému Jezulátku a jedná se o zpracování poetických textů na vánoční téma v režii Vladimíra Morávka. Se starým rokem se rozloučí divadelní ples (30. XII.) tentokrát ve znamení tanga jako pokračování Hommage á Milan Kundera - pocty M. Kunderovi.

Divadlo Buran Teatr reprizuje (14. XII.) hořkou komorní komedii Domeček z pera Petra Michálka. Autor, ředitel městského divadla Zlín, byl za původně rozhlasovou hru oceněn Českým rozhlasem Vltava v dramatické soutěži o Cenu Alfréda Radoka za r. 2012.

Divadlo Radost reprizuje (18., 22. XII.) Husovické Betlém. Jde o předvánoční představení složené z textů lidových vánočních her z brněnských předměstí ze začátku 20. století, z doby kdy byly předměstskými vesnicemi a zněla tam verze hanáckého dialektu. Silvestr v Muzeu loutek bude ve znamení reprízy Baby Jagy a vděčné inscenace dle Josefa Čapka Jak Pejssek a Kočička chystali Vánoce.

Divadlo Polárka reprizuje (14. XII.) Pohádku o Karkulce v jevištní podobě autora a režiséra Michala Sopucha. Upravil ji podle literárních předloh Charlese Perraulta a bratří Grimmů. První - vysoký úředník na dvoře krále Ludvíka XIV. a člen Francouzské akademie vydal v letech 1684-1691 nejstarší verzi, z níž čerpali Grimmové.

Divadelní studio V premiéruje (12. XII.) kolovrátkovou pohádku O Třech Přadlenách volně upravenou Petrem Adamem na motivy K. J. Erbena. Na rozdíl od bratří Grimmů, kteří hledali původ pohádek v germánské minulosti, Erben, přítel Máchy a Palackého, ji hledal ve slovanské minulosti. Zanechal odkaz z něhož dosud čerpáme. Potud k Adamovu divadelnímu počínu.

Scéna Divadelní fakulty JAMU Studio Marta premiéruje (20. XII.) divadelní úpravu románu Jáchyma Topola Sestra. Jde o autorovu prvotinu a nejvíce překládaný román. Bude zajímavé jak román téměř o 500 stranách dramaturgyně Alžběta Michalová uchopí. Mnohovrstevně vyprávění dotýkající se

kriminality, narkomanie, rasismu a dalších jevů, které přinesl rok 1989, které zasáhly hlavně mládež, je pro čtenáře těžko uchopitelné. Jediná patrná linie je životní pout.

Hudebně-dramatická laboratoř JAMU Divadlo na Orlí uvádí v premiéře (19. XII.) muzikál Stephena Dolginoffa Thrill Me - Spalující vášeň jako českou premiéru. Divadelní příběh interpretuje skutečnou událost z Chicaga r. 1924. Jde o aféru - dva studenti ovlivnění filosofii Nietcheho a společenskou nadřazeností, plynoucí z jejich bohatství, se pokusili o dokonale zločin - vraždu čtrnáctiletého spolužáka. Nábytek, v němž byla jeho mrtvola, sloužil jako švédský stůl na honosné párty, jíž se účastnili i nic netušící příbuzní oběti. Tento zločin, veřejností vnímaný jako zločin století, inspiroval i divadelní hru Patricia Hamiltona Na laně z roku 1929 a stejnojmenný film Alfreda Hitchcocka z r. 1948.

Hudební fakulta JAMU uvádí (15., 16. XII.) v Divadle na Orlí Vánoční koncert s programem složeným ze starých mistrů, počínaje vánočními skladbami Michny z Otradovic a Händlovou Vodní hudbou, hranou na barokní nástroje, po Dvořákův Americký kvartet a vánoční koledy Evžena Zámečnicka. 18. ročník mezinárodního hudebního festivalu současné akustické i elektronické hudby a multimediálních projektů Setkávání nové hudby Plus 2015 uvede (10. 11. XII.) soubor Feux follets a Dámský soubor ISHA trio, dále autorský projekt Kateřiny Chrobkové KATT, ve kterém kombinuje autentický zvuk klasických varhan s elektronikou a zpěvem na pozadí industriálních zvuků jejího rodného Ostravska.

Brněnská Filharmonie uvede (15. XII.) v Besedním domě Českou mši vánoční Jakuba Jana Ryby podle kritického vydání Milana Kuna z roku 1994 v originální verzi. Další skladba Missa pastoralis Josefa Schreiera je neméně kvalitní dílo hudební veřejnosti méně známé. Autor narozen 1718 v Dřevohosticích je tvůrcem Hanácké opery. Jde o první české zpěvohry s textem v dialektu, produkt lidového baroka, co do kvality srovnatelný s dobovou tvorbou na nejvyšší úrovni. V roce 1740 se připomíná jako kantor v Bílovicích u Uherského Hradiště. Stopa po autorovi Missy Pastoralis, nejvýznamnějšího díla kantorské hudby 18. století na Moravě, mizí na Slovensku. Jeho syn Norbert tam působil jako piarista a významný činitel slovenského národního obrození. Josef Jungman se v roce 1825 zmiňuje o Schreierovi ve své Historii literatury české. Definitivně ho objevil ve 20. století největší znalec tohoto období, muzikolog Jan Trojan a zveřejnil ve čtyřech publikacích, věnovaných moravským kantorům 18. století. Díky lidovým kantorům měl Mozart na rozdíl od Vídně v českých zemích úspěch a hlavně díky nim mluvíme česky. Novoroční koncert v Janáčkově divadle bude připomenutím 60. výročí vzniku Filharmonie Brno. Za řízení Ondřeje Lenárda zazní hudba Čajkovského - houslový koncert v podání Aliny Pogostkiny a Patetická symfonie. /V-zh/

Moravská galerie v budově Místodržitelství na Moravském náměstí vystavuje do 10. 1. 2016 projekt Galerie výtvarného umění v Chebu a Moravské galerie v Brně ve spolupráci s Národní galerií v Praze. Výstava nazvaná Zastihla je noc mapuje dosud neznámou kapitolu česko-francouzských vztahů ve výtvarném umění a prezentuje díla českých umělců, kteří prožili druhou světovou válku ve Francii. Někteří měli štěstí a mohli emigrovat jako Bohuslav Martinů, jiní zůstali a zapojili se do francouzského odboje jako malíři Josef Šíma a Rudolf Kundera. Prezentovány jsou osudy jednotlivých osobností, od zástupců výtvarného umění po hudbu, doprovázené dobovými dokumenty. Fascinující je filmová projekce dokumentárních snímků, postihující vývoj od paktu Ribbentrop-Molotov, Podivné války 1939, až po tanky československé výroby s německými kříži, pronikající Ardenami 1940. Výroby československých tanků se nacisté zmocnili obsazením zbytku republiky a jako velmi kvalitní je zařadili do výzbroje Wehrmachtu. V roce 1940 hladce projely horským terénem Arden, německým tankům se trhaly pásy. Propagandistický plakát, oslavující německé vítězství nad Francií, zobrazuje Eiffelovku pod nýtovanou přední korbou tanku československé výroby. K výstavě vydalo nakladatelství Opus a Národní galerie knihu s podrobnostmi o jednotlivých umělcích. Na závěr nelze než konstatovat - kvalitní výstava Moravská galerie přebírá a její depozitáře leží ladem.

Špilberk otevřel kabinet grafiky, jako součást stálé expozice Muzea města Brna, nazvané Od renesance po modernu. Jedná se produkty brněnských tiskáren nebo brunensie - veduty města, návrhy divadelních scén, pamětní tisky, cestopisné pohledy, přírodní výjevy a knižní ilustrace. Divák zde najde i zajímavosti. Na rozměrné vedutě Zelného trhu s tehdy nově postaveným Parnasem se nechal zvětšit brněnský radní Johann Ignaz Dechau. Nelze než návštěvníkům výstavu doporučit. Moravská galerie svou sbírku grafik z depozitáře prezentuje vzácně a nejbližší je ve vídeňské Albertině. Vánoční výstava představí do 24. 1. knižní ilustrace Vlasty Švejdy. Ilustrátorka a spisovatelka knížek pro děti kultivuje svými kouzelnými postavkami několik generací. Ilustrovala několik desítek knih, je autorkou více než deseti knih, televizní pohádky a filmu.

V Paláci šlechticů kalendářním rokem končí působivá výstava mladých zlínských designérů, studentů Univerzity Tomáše Bati a jejich pedagožky Kristýny Petříčkové. Její jsou atraktivní rekonstrukce lidových krojů, vycházející z historických pramenů. Kouzelné jsou kolekce šperků a hedvábných oděvních návrhů, inspirovaných lidovým oděvem, ornamentem a barevností lidové fajánsové keramiky, vše z dílny studentů, nesoucí pečť mladistvého entuziasmu. Škoda, že výstavu nelze porovnat s velmi kvalitní bývalou stálou expozicí moravského folkloru nebo její nástupkyní, jež je v návrhu „pouhých“ 10 let. Jiného charakteru je výstava fotografií studentů Katedry fotografie FAMU, k vidění do 31. 1. Název Vesnice navozuje obsah. Jedná se o fotografie studentů, pokoušejících se obrazově mapovat současný stav venkova. Jednotlivým prvkem je, až na výjimky, negativní vidění, v řadě případů neobjektivní. Malebné Tři Studně prezentované pytlí odpadků se zdůvodněním - co do odpadků jde o obdobu města s jeho problémy s odpadem, tedy negativum. Ve skutečnosti se jedná o ekologický úspěch. Po fázích přímotopů a plynofikace se studená chudá Vysočina znovu uchýlila k pevnému palivu. Vzhledem k horentním cenám prašného hnědého ořechu, páli vše - i plasty. Vzniká otázka jaké jsou představy studentů o vesnici. Zda povědomí o vesnici je vytvářeno mediální demonizací minulosti před rokem 1989, nebo se jedná o černé vidění, vyvěrající ze současného stavu společnosti.

Metodické centrum moderní architektury v Brně na Presslově vystavuje do poloviny prosince meziválečnou architekturu litevského Kaunasu. V letech 1919 až 1939 byl Kaunas hlavním městem Litvy a jako všechny baltské země pod německým vlivem. Obrazilo se to i v architektuře nových veřejných budov, reprezentujících nově vzniklý stát. Tak vznikla architektura ovlivněná funkcionalismem a školou Bauhasu. Jde o vývoj podobný Brnu. Kaunas má na mapě Evropy obdobně významné místo jako středisko funkcionalismu.

Galerie Masarykova onkologického ústavu v prosinci vystavuje kombinované techniky kameramana, výtvarníka a fotografa Pravoslava Flaka, absolventa FAMU a po jistou dobu šéfkameramana TV

Prima. V roce 1993 obdržel Zlatou medaili na International Photographic Salon of Japan za fotografie Letní slunovrat a Samurajové.

Univerzita obrany prezentuje na Kounicovské 64 do konce kalendářního roku výstavu věnovanou Československé obci legionářské v exilu. Do svého druhého exilu odešli západní letci i vojáci druhého zahraničního odboje a založili v roce 1948 Československou obec legionářskou v zahraničí. Působila nejen ve Francii, Anglii, USA a Kanadě, ale téměř ve všech světadílech. Jejím posláním bylo společně s dalšími exulanty a krajany - Sokolem, Orlem, Junákem a dalšími demokratickými organizacemi - usilovat o navrácení demokracie do Československa. Jde o neznámou kapitolu našich dějin, kterou zpracoval historik Univerzity obrany František Hanzlík ve svých publikacích i ve scénáři výstavy.

Stará radnice ve svých sálech do 10. 1. představuje výstavu vytvořenou Dolno-rakouským zemským archivem a rakouským Centrem pro výzkum migrace, prezentovanou Turistickým informačním centrem města Brna. Pod názvem *Pomalou začalo být zase dobře* se skrývají osudy 50 odsunutých brněnských a jihomoravských Němců, kteří mohli zůstat v roce 1945 v Rakousku díky rodinným vztahům. Ostatní byli z Rakouska rozhodnutím poválečné rakouské vlády a Spojenců odsunuti - 1,5 milionu do americké zóny, 750 tisíc do zóny sovětské. Výstava se zdánlivě objektivně pokouší mapovat minulost, ale manipuluje fakty. Jednou větou pominula mimořádně výhodné postavení Němců v 1. ČSR, které nemělo v tehdejší Evropě obdobu, ať co do školství nebo počtu tištěných periodik. Tématem jsou tzv. divoké odsuny z poválečné ČSR, kde čísla - 800 tisíc odsunutých a nedokazatelných několik desítek tisíc mrtvých jako jejich důsledek - patří do propagandistického arzenálu sudetských spolků, které se na výstavě podílely. Spolupořadatelem je brněnský magistrát, který toto téma dnes skloňuje ve všech pádech a speciálně v jím vyhlášeném Ruce smíření. Pořadatelé velkoryse pomíjejí kauzální zákon. Napřed je příčina - masový nacistický teror, pak jsou následky - utrpení poražených. Už na vernisáži byla pozoruhodná terminologie kurátora výstavy Niklase Perziho - „pochody smrti“ odsunutých, termín okopírovaný sudetskými spolky od pochodů smrti koncentráčníků, kde vystihuje skutečnou podstatu věci. Kdo na pochodech smrti koncentráčníků a válečných zajatců zaostal za ostatními, nebo si sedl, byl okamžitě zavražděn. Perličkou bylo konstatování kurátora, jak spojenci po obsazení Rakouska zanedbali zásobování a na konci roku 1945 vypukl v Rakousku hladomor, zatím co Hitler zásoboval Rakousko dobře. Na otázku, zda rakouské Centrum pro výzkum migrace zkoumá současnou vlnu islámských uprchlíků, nebo ji nechává budoucí generaci badatelů, odpověděl ředitel centra Willibald Rosner - je historik a zabývá se 19. stoletím.

Závěrem - je signifikantní jak se podává 2. světová válka současně mladé generaci, jež ji vidí časově někde na úrovni války třicetileté. Je otázka zda budoucí generace badatelů nebude zpracovávat naši dobu jako počátek stavu, kdy zelená vlajka prorokova zavlála nad střední Evropou a zda v té době bude existovat rakouské Centrum pro výzkum migrace. /V-zh/

Kulturní kalejdoskop - dokončení ze strany 9

Kino Art uvede (17. XII.) půlnoční promítání nejnovějšího dílu Hvězdných válek Star Wars: Síla se probouzí. Jde o pokračování možná nekonečného seriálu mediálně zviditelňovaného zprávami typu - smrtelně nemocný fanoušek hvězdných válek shlédl nejnovější díl a zemřel. Vzniká otázka, zda diváci vyhledávající kvalitu nebudou v době premiéry v Artu spokojeně spát. Z dalšího programu, který je k dispozici v době uzávěrky bude (20. XII.) živý přenos z Velkého divadla v Moskvě - Čajkovského Louskáček v choreografii Jurije Grigoroviče podle Mária Petípy. Rusové na rozdíl od nás pečlivě uchovávali záznamy choreografií. Choreografii Louskáčka velké osobnosti brněnského baletu Ivo Váni Psoty, sólisty Ruského baletu založeného Ďagilevem, ze 40. let 20. století, máme jen ve vzpomínkách pamětníků, ale ne v záznamu. Rusové tančí Louskáčka podle záznamu choreografie Petípy z konce 19. stol. Více se o prosincovém programu Artu v době uzávěrky nelze dozvědět. Je otázka, kdy tomu tak bude v tištěném programu, i když listopadový program vyšel s pouhým čtyřdenním zpožděním na rozdíl od říjnového, který vyšel téměř v polovině měsíce. /V-zh/

Cena Jihomoravského kraje Vojtěchu ŽAMPACHOVI

V prosinci se uskuteční v Brně slavnostní předání Cen Jihomoravského kraje 17 osobnostem z oblasti vědy, umění, sportu a za činnost a jednání reprezentující Jihomoravský kraj, které na zářijovém zasedání schválilo Zastupitelstvo Jihomoravského kraje. Mezi oceněnými jsou např. sportovci Josef Masopust a Vlastimil Budník (in memoriam) a také Karol Divín.

Na základě doporučení MěV KSČM v Brně a návrhu podaného Krajským klubem zastupitelů za KSČM obdrží tuto cenu: Prof. PhDr. Vojtěch Žampach, CSc.

Pan profesor se narodil v roce 1929 v Rajhradě. Za války byl nasazen na nucené práce jako tehdy mnoho mladých lidí. Střední vzdělání ukončil maturitou na Obchodní Akademii v Brně. Dále studoval na Karlově universitě v Praze a později i v Brně na filozofické fakultě UJEP. Po ukončení studií působil v Praze, v Ústředním domě ČSA jako odborný historik se zaměřením na dějiny ČSR, okupaci 1938 – 1945, odbojové hnutí a osvobození se zaměřením na oblast Jižní Moravy. Bohatá publikační činnost nejen v časopisech, ale také vydání samostatných deseti publikací, přednášková činnost – to vše je spojeno s osobností Prof. V. Žampacha. Za svoji odbornou práci obdržel mnohá ocenění, medaile i vyznamenání, mimo jiné medaili **Zasloužilý bojovník proti fašismu** nebo **Čestné uznání velvyslanectví Ruské federace v Praze**.

Již jako důchodce zpracovává studie o zajímavých osobnostech např. **o generálu justice JUDr. Bohuslavu Ečerovi**, který působil jako zástupce ČSR u Mezinárodního vojenského tribunálu v Norimberku. I přes svůj věk, pan profesor stále bádá, hledá a zpracovává materiály o historii a osobnostech Jižní Moravy. V letošním roce mu vyšla zásadní publikace **„Vysídlení německého obyvatelstva z Brna ve dnech 30. – 31. 5. 1945 a nouzový ubytovací tábor v Pohořelících 1. 6. – 7. 7. 1945“**.

Prof. PhDr. Vojtěchu Žampachovi, CSc. blahopřejeme k udělení Ceny Jihomoravského kraje za přínos v oblasti vědy a přejeme mu pevné zdraví a další hodnotné výsledky vědecké práce pro společnost.

Pavel BŘEZA

Brno v náruči Moravy

Na listopadový knižní trh přišla z nakladatelství Šimona Ryšavého novinka od brněnského malíře prostějovského rodáka Zdeňka Bláhy - velkoformátová kniha akvarelů *Brno v náruči Moravy*. Zaměřuje se převážně na moravskou metropoli.

Dvaosmdesátiletému umělci byly inspirací nejen tradiční městské dominanty, ale i romantická zákoutí města. Jako předloha mu však posloužila i mnohá jiná zajímavá místa na Moravě či tamní dění. Je to Bláhova výpověď o Moravě, jak ji vidí on, o krajině jako místu pro život, o lidech, poezii, o místech známých i méně frekventovaných. O Pálavě, zámcích ve Valticích, Lednici, Mikulově, Vranově nad Dyjí, Bítově, Plumlově, o Buchlovu, Znojmu, Kroměříži, Prostějově, Křtinách, Telči, Jihlavě a dalších perlách Moravy. Akvarely jdou doprovázeny verši Zdeny Záborské, Ivana Blatného, Jana Skácela, Jaroslava Seiferta, Oldřicha Mikuláška, Josefa Kainara, Ludvíka Kundery, Františka

Halase a dalších velikánů. Autorkou úvodu je brněnská historička Milena Flodrová. Předmluva doprovodné texty jsou dílem Růženy Sypénové.

Malba a zejména akvarelová, která je těžištěm Bláhovy tvorby, je velmi náročná výtvarná technika. Obtížná práce s vodovými barvami, vyžaduje jasnou představu a pohotovou malbu, kterou nelze korigovat. Zdeněk Bláha ovládá bravurně všechny technické možnosti akvarelu: roztírání, stékání, splývání, prostupování barev, kresbu štětcem lehce naznačující kaligraficky pojaté znaky nebo plyné linie. Tento umělec se prosadil i v kresbě, příležitostně grafice, ilustraci, nástěnné mozaice či řešení interiéru. Svou tvorbou vzdává hold Brnu a řadí ho k Paříži, Praze či jiným světovým velkoměstům. Na Bláhovy výstavy u nás i v zahraničí přicházejí přátelé výtvarného umění, aby se potěšili pohledem na krajiny, města a ulice, jimiž procházel tento malíř se srdcem plným poezie.

Bohumil HLAVÁČEK

Čiňané postaví v Pasohlávkách lázeňskou zónu

V Pasohlávkách na břehu Novomlýnských nádrží pod Pálavskými kopci vznikne lázeňská zóna. Jihomoravský hejtman Michal Hašek k tomu podepsal v Číně memorandum o spolupráci. Termální lázně o rozloze až 20 hektarů vytvoří do 500 pracovních míst. Mají mít kapacitu pro 2000 lázeňských hostů. S jejich dokončením se počítá na začátku roku 2019.

(vž)

Válka ve Španělsku

Nakladatelství Littera Karla Kovaříka v Brně přivádí na knižní trh román Vratislava Vyhličky *Lvi stíhač a Černý orel nad Madridem*. Vynikající ilustrace na obálce a v knize jsou dílem PaedDr. Jiřího Elišky. Velmi srozumitelným stylem napsaný příběh čtenáře přivádí do bojů občanské války ve Španělsku, tedy tématu, které jednak předcházelo 2. světové válce, ale hlavně období, které zejména dnešní mladé generaci je prakticky naprosto neznámé.

Osobnost hlavního hrdiny - československého stíhače i celý příběh jsou románovou fikcí, v některých momentech až příliš dokonale zpracovanou, či vyumělkovanou. Každopádně však dává čtenáři čtivou formou vyznačující se navíc výbornými popisy leteckých soubojů dostatečnou informaci o tom, o co v tomto konfliktu odehrávají se ve fašizující Evropě vlastně šlo. Knihu lze označit za historický román, jakých je velice málo a lze předpokládat, že vedle mladších čtenářů ji nezavrhnou ani ženy a najde své čtenáře i mezi starší generací.

Autor Vratislav Vyhlička (35) se psaní věnuje již delší dobu, tato kniha je jeho šestým počinem. Kniha je o lhostejnosti, s jakou demokratická Francie a Británie přehlížely nebezpečí války, o alibismu a nevměšování USA, prodávajících zbraně oběma bojujícím stranám, o postoji SSSR, ale především je o hrdinství tisíců interbrigadistů. Mezi nimi byly i stovky Čechoslováků, kteří šli na zapřenou bojovat do Španělska proti šířícímu se fašismu. Zde se také zrodilo heslo „U Madridu za Prahu.“

Čtenáři se mohou již nyní těšit na pokračování, které se bude odehrávat na pozadí ofenzivy na Jaramě.

Tibor DÁVID

Naši prosincoví jubilanti

01. 12. Marie NĚMEČKOVÁ, 75 let, MO 1101, Ing. Bohumír POSPÍŠIL, 90 let, MO 2901, Radoslav HANÁK, 85 let, ZO 1001
02. 12. Pavol VÍREC, 88 let, ZO 0505, Dalibor SLEZÁK, 55 let, ZO 0429
04. 12. Ing. Vít PODLIPNÝ, 61 let, MO 1101, Dagmar KOSKOVÁ, 78 let, Oldřich DOSKOČIL, 77 let, oba ZO 0305, Ing. Pavel BŘEZA, 74 let, předseda KV KSČM
05. 12. Vladimír KUČERA, 88 let, ZO 2703
07. 12. PaedDr. Vlasta STAŇKOVÁ, Csc., 86 let, MO 1101
08. 12. JUDr. Libuše KUBÁŇOVÁ, 63 let, ZO 0305
09. 12. Miloslav VRABEC, 87 let, ZO 1505, Věra MÁLKOVÁ, 89 let, ZO 2701
10. 12. Stanislava BLABLOVÁ, 84 let, MO 2901, Ing. Josef ROUSEK, 89 let, ZO 2701
11. 12. Josef PANÁČEK, 65 let, ZO 2401
12. 12. Božena OTÁHALOVÁ, 87 let, MO 1401, Jaroslava ŘEZÁČOVÁ, 86 let, ZO 0305, Milena MIHÁLOVÁ, 79 let, člen MĚRK
14. 12. prof. MUDr. Jaromír VAŠKŮ, DrSc., 91 let, Stanislav SKOUPÝ, 92 let, oba ZO 0305, Ivan LAŠTŮVKA, 82 let, ZO 0501
16. 12. Jaroslav SVOBODA, 63 let, ZO 3023,
18. 12. Štěpánka NAVRÁTILOVÁ, 87 let, Libor ROBOIKA, 67 let, oba 1101
19. 12. Anna SEDLÁČKOVÁ, 81 let, MO 1401,
20. 12. Irena FUCHSOVÁ, 85 let, ZO 1503, Jana VAISHAROVÁ, 69 let, členka MĚRoK
21. 12. Eva ŠAŠKOVÁ, 92 let, ZO 0305, Zdeněk ŠIMEK, 37 let, ZO 3023
22. 12. Božena GRÜNVALDOVÁ, 82 let, ZO 0305, Pavel KUČERA, 58 let, ZO 0600
23. 12. Eva PAKOSTOVÁ, 78 let, MO 1401, Božena SMOLÍKOVÁ, 89 let, MO 1101
24. 12. Eliška PŘIKRYLOVÁ, 60 let, MO 1101
25. 12. Zdeněk HANÁČEK, 70 let, ZO 2101
27. 12. Miroslav HÁJEK, 90 let, MO 1401, MUDr. Rudolf DVORÁK, 72 let, ZO 0305
28. 12. Jarmila ZAVŘELOVÁ, 79 let, MO 1101, Alois KOUSAL, 85 let, ZO 0305, Bohumila ŠUMNÁ, 94 let, ZO 2703, Olga MALÍKOVÁ, 72 let, ZO 3023
29. 12. Ing. Bc. Jaroslav KONEČNÝ, 46 let, MO 1101
30. 12. Jiří BEČKA, 73 let, ZO 0600

Všem jubilantům děkujeme za práci pro stranu a sociálně spravedlivou společnost. Do dalších let přejeme zdraví, štěstí a životní pohodu. ZO (MO) KSČM, KLŽ Dobromysl a redakce Echo. did

Muzeum na místě protektorátního lágru

Vybudování muzea internačního tábora v obci Svatobořice-Mistřín na Hodonínsku, do kterého sváželo Gestapo z Protektorátu Čechy a Morava nespolehlivé občany, zvláště jejichž příbuzní bojovali proti Hitlerovi v zahraničních armádách nebo v odboji, podpoří Jihomoravský kraj dotací dvou milionů Kč.

Dotace umožní spolku Bukovanská kaple přeměnu objektu v areálu Slezan na muzeum. Jeden milion korun poskytne kraj na vznik plánovaného památníku ještě letos, druhou polovinu z rozpočtu na rok 2016. Náklady na památník se pohybují mezi pěti až šesti miliony Kč. Tři miliony Kč z toho přispěje soukromý sponzor projektu, zhruba jedním milionem by měla přispět obec Svatobořice-Mistřín.

Vedle muzea a pomníku tam bude vztyčen kříž na hřbitově, ve kterém je pochováno přes 600 internovaných osob. Internační tábor zde byl v činnosti v letech 1942 až 1945 na příkaz K. H. Franka. V rámci akce E (emigranti) v něm bylo uvězněno asi 3500 pro říši nespolehlivých osob. Zejména rodinných příslušníků vojáků a odbojářů, o kterých se Gestapo dovědělo, že bojují nejen na frontách a v cizině proti hitlerovskému režimu. Bylo zde např. více než 300 příbuzných pilotů RAF z bitvy o Anglii. Těž členové rodin generálů Klapálka, Bočka, dále V. Kaprála, Julius Pelikán, přední matematici či umělci, jako O. Španiel nebo příbuzní pozdějšího prezidenta republiky Ludvíka Svobody. (vž)

Legiovlak hostoval v Brně

Soupravu jedenácti vagónů, obdobných jaké brázdily trať na Sibiři od roku 1918 až do evakuace československých legionářů v roce 1921 bylo možno vidět od 20. října do 5. listopadu na nádraží v Králově Poli. Legiovlak je součástí projektu Legie 100 Československé obce legionářské, která se snaží připomenout rozhodující podíl legií na vzniku československého státu. Vlak bude putovat po tratích bývalé republiky až do roku 2020. Do konce letošního roku jej má možnost

veřejnost vidět ve Zlíně a Břeclavi. Projekt vedle repliky ešalonu zahrnuje také péči o válečné hroby, poutě na místa bojů v zahraničí, putovní výstavy, přednášky na školách, rekonstrukce bitev apod. Ešalon všude budí velikou a zaslouženou pozornost, v Brně se jeho propagace podcenila. Souběžně probíhala v Moravském zemském archivu výstava ze sbírek zaniklého brněnského Muzea odboje československých legií.

Text a foto Tibor DÁVID

Už nic nenafotí...

Po krátké nemoci zemřela 6. listopadu ve věku 72 let známá fotoreportérka a funkcionářka Syndikátu novinářů ČR v Brně Helena Kupčíková.

Narodila se na Slovensku a základy fotografického umění se naučila v Popradu. Poté, co se vdala na Moravu rozvíjela své umění reportážní fotografie v ČTK, redakci Rovnosti a v tiskovém oddělení brněnského Magistrátu. Poslední rozloučení se konalo v Pozořicích, které se staly jejím domovem.

Čest její památce.

did

